

Alica Struková, 25 rokov, Hlohovec

PRÓZA

Paródie

Televíziu nepozerám. To ale neznamená, že nemám prehľad o nových filmoch, otravných reklamách a som ochudobnená o dianie vo svete. Omnoho radšej unikám z reality do imaginárneho sveta v knihách.

Avšak moja najlepšia kamarátka Zdenka je opačným pólom nášho magnetu priateľstva - televíziu doslova žerie, hltá každú telenovelu, nesmie si nechať ujsť žiaden film a najlepšie si oddýchne pri seriáloch, zvlášť takých, ktoré majú nekonečné množstvo častí. Toto nie je jediná vec, v ktorej sme úplne rozdielne. Ale veď protiklady sa priťahujú, nie?

„Sto tabletov týždenne, sto tabletov týždenne, rozdáваме, rozdáваме, sto tabletov týždenne! Klikni na alza.sk,” zdvihnem telefón a zaznie známa zvučka. *Dokelu, kto ma obťažuje v túto nekresťanskú hodinu?* pomyslím si. Ešte som ani poriadne nerozlepila oči.

„Dnes dostanete ultra mega super tablet!” vytrhne ma z driemot osoba na druhom konci linky. *Tá sa nevzdáva.*

„Nie, ďakujem, nemám záujem,” zložila som v domnení, že ide o ďalší marketingový podvod. Vytiahla som perinu nad hlavu a znova sa prehupla do ríše snov.

Netrvalo dlho a mobil zabzučal opäť. Namosúrená som šmátrala po stolíku a znova sa ohlásila.

„Dobré ráno, ty trdlo. Všetko najlepšie k narodeninám. Nech ťa najvyššia sila sprevádza!” zatrilkoval ten istý hlas slová zo Star Wars. *Á, Zdenka a jej hlášky,* spoznávam kamarátkin hlas.

„Ďakujem, Zdeni,” ospalo som jej odvetila.

„Dnešný deň ideme bomby! Na nákupy. Urobíme z teba sexicu!” Zdenka najviac na svete miluje, keď sa môže prechádzať pomedzi regále a zaplňať nákupný košík hovädinami.

„Daj pokoj, nemám peniaze,” zavrčala som. Úprimne povedané, neznášam nakupovanie. Všetok ten hluk a chaos ma vyčerpáva. Ďalšia sféra, v ktorej sa potvrdzuje teória príťažlivosti kladného a záporného pólu magnetu.

„Irenko, nebuď hloupá! Já ťa mám rád aj bez peňaz,” citovala Zdenka slová Bohumila Stejskala z filmu *Dědictví* aneb...

Niežeby som nechcela byť so Zdenkou, ale moja predstava ideálneho narodeninového dňa je diametrálne odlišná od tej jej.

„Zdenuš, príď ku mne a oslávime moje narodeniny ako vždy - ja s knižkou v rukách, ty s Netflixom. Urobím nám pukance a objednáme si pizzu,“ vstávajúc som jej navrhla. Istota. Kým ja milujem stereotyp, Zdenka zas rada skúša nové, hľadá a ochutnáva. To ona je tá, čo ma vytrháva z každodennej rutiny. Vďaka svojim filmovým a reklamným hláškam ma rozosmieva a robí aj tie najobyčajnejšie dni nezabudnuteľnými.

„To robíme každý víkend, to je nuda! Narodeniny sú špeciálny deň!“

Tak zrazu je leňošenie so mnou nuda? začudovala som sa v duchu.

„Dobre, teda, ale na stupnici od jeden do desať bude dnešný deň jedenásťka,“ nastavila som Zdenke latku. Nechám sa prekvapiť.

„Juchuchu, Dobby je voľný! Môžem vymyslieť program!“ začvirikala do telefónu moja spriaznená duša.

„Možno si sa taká narodila, možno je to Maybelline,“ odvetila som jej aj ja hláškou. Tú kozmetiku miluje.

„Tak o desiatej sa stretneme pred Tescom,“ so smiechom ukončila Zdenka hovor.

Zo skrine som vytiahla svoje obľúbené vyťahané rifle a knihomoľskú mikinu. Zbehla som do kuchyne urobiť si raňajky a pripravovala sa na stretnutie so Zdenkou.

Prišla som na dohodnuté miesto, sadla si na lavičku a pozorovala okolité dianie. No Zdenka neprichádzala. Bolo už desať minút po dohodnutom čase a na obzore sa stále neobjavovali blond'avé vlasy s ružovým melírom. Začínala som sa báť, čo je s ňou.

Zrazu mi zazvonil telefón a na displeji zasvietilo Zdenkino meno.

„Tristo hrmených,“ zanáďavala, „soudruzí v NDR někde udělali chybu. Osobný automobil značky Škoda Octavia zo smeru Bratislava a Pezinok, ktorý pokračuje smer Trnava a Hlohovec, s pravidelným odchodom 9:25 bude z dôvodu havárie na diaľnici meškať asi 25 minút. Ohlásená doba meškania sa môže zmeniť. Za vzniknuté meškanie sa ospravedlňujem,“ opísala Zdenka svoju momentálnu situáciu ako hlásateľka na vlakovej stanici. Chúd'a, ešte aj z problému si dokáže vystreliť.

„To nič, na dobré sa predsa čaká,“ snažila som sa ju povzbudiť.

„Keď si hladný, nie si to ty,“ doberali sme sa navzájom. Zdenkino nervózne vrčanie prešlo do tlmeného smiechu.

„Neboj, podelím sa s tebou aj o poslednú McNuggetu. Priebežne ma informuj o situácii,“ položila som.

Z batohu som vytiahla knihu a začítala sa do nej. Po dvadsiatich stranách sa opäť ozvalo zvonenie mobilu.

„Vážená výletníčka, zmeškaná Škoda Octavia z Bratislavy, ktorá pokračuje smer Pezinok, Trnava a Hlohovec, bude z prevádzkových dôvodov meškať asi 40 minút. Ohlásená doba meškania sa môže zmeniť. Za vzniknuté meškanie sa ospravedlňujem.“ Dokelu.

Dostala som nápad. „Zdenka, čo keby si zavolala na dopravnú políciu a informovala sa o situácii na diaľnici?“

„Idem, riešim,“ citovala kamoška Gizku Oňovú, „prepínam hovor na strážcov zákona.“

Nestihla som ani zložiť mobil, a už mi pípla SMS. „Zmeškaná Škoda Octavia z Bratislavy, ktorá pokračuje smer Pezinok a Trnava, s pravidelným odchodom 9:25 je z prevádzkových dôvodov odrieknutá. Ide o hromadnú haváriu, ktorej závažnosť sa zatiaľ nepodarilo dostať pod kontrolu. Nedostanem sa k tebe. Ach, v tomto štáte je možné všetko.“

Nádej na narodeninový dňík strávený v Zdenkinej prítomnosti pomaly hasla.

„Síce sa ohlásená doba meškania môže zmeniť, ale ty v skutočnosti nemeškáš, lebo odvtedy, čo si ma zobudila zvučkou z Alzy, až doteraz sme stále v kontakte. O nič neprichádzam. Počujem tvoj hlas. Cítim tvoju prítomnosť. Vážim si tvoju snahu,“ snažila som sa zachrániť Zdenkinu bublajúcu nervozitu, stíšiť plameň hnevu a dostať ho pod únosnú mieru.

„Minúty očakávanej doby meškania boli zmenené na telepatiu prostredníctvom telefonického hovoru,“ zavtipkovala som, „cestujúcim boli nepríjemnosti vynahradené veľkou kopou lásky,“ dokončila som.

„Zdeni, otoč sa, v pokoji došoféruj domov a po zvyšok dňa budeme skypovať,“ navrhla som jej, „aj ja idem domov. Vidíme sa o chvíľu.“

„Keď ju miluješ, nie je čo riešiť,“ prirovnala ma ku Kofole.

Vo vestibule domu som skoro zakopla o kocúra. Asi aj ten podvedome vycítil, že niečo nie je v poriadku a chcel ma aspoň svojím pradením upokojiť. Vyzliekla som sa, uvelebila som sa vo svojom knižnom kráľovstve a škrabkajúc kocúra sa ponorila do rozčítaného príbehu. Čítala som hodinu, dve. Dve a pol. Už som začínala byť nervózna, prečo sa Zdenka nehlási. Túžobne som očakávala call cez Skype.

Tri hodiny. Stále nič. Dúfam, že sa jej po ceste domov nič nestalo.

Už-už som sa chystala kliknúť na ikonku videohovoru, keď zazvonil bytový zvonček. S povzdychom, stále myšlienkami na Zdenku, som išla otvoriť.

Moje myšlienky sa zhmotnili. Predo mnou stála Zdenka, vyškerená od ucha k uchu, s veľkou darčkovou taškou. Nad hlavou jej lietal héliom naplnený balón *Happy birthday*.

„Zmeškaná Škoda Octavia zo stanice Bratislava bol odrieknutá, vrátená do východzej stanice a nahradená autobusovou dopravou. Očakávaná doba meškania sa už nebude meniť. Cestujúci je v celi. Za vzniknuté meškanie sa ospravedlňujem,” začvirikala Zdenka.

Vydýchla som si úľavou. Nič sa jej nestalo, je živá a zdravá. Viac si k narodeninám neprajem. Dobrých dvadsať minút sme sa objímali. Ja som bola šťastná, že aj napriek nepríjemnostiam dnešného dňa sa Zdenke nič nestalo. Ona zas bola rada, že aj napriek problémom s dopravou môže stráviť narodeniny so mnou.

„Keď nemôže Mohammed k hore, príde hora k Mohammedovi,” neprestávala žartovať.

„Redbull ti dal kríííídla, alebo čo?” vrátila som jej bumerang.

„Tak nakoniec sa splnilo tvoje želanie. Narodky stráviš s osobou, ktorú miluješ,” ukázala na seba „a pri činnosti, ktorá je tvojou srdcovkou.”

„Ó, skoro som zabudla,” plesla sa po čele podávajúc mi veľkú darčekovú tašku, „malá pripomienka toho, ako som ťa ráno zobudila, hihi.” Odjakživa si dala na darčekom záležať. Darček som rozbaľovala opatrne, ako keď držíte porcelán. Tablet.

„Trošku som si dovolila spojzduť ho a stiahnuť ti e-knihy,” potmehúdsy na mňa žmurkla, „a ešte jedno prekvapko. Na obrazovke je dokument, otvor a prečítaj si ho.”

Nedočkavo som poslúchla jej pokyn. Otvoril sa mi súbor:

Si mojím stĺpom a mojou oporou,
všetky životné búrky zvládaš s pokorou.
Si mojím vzorom, proste jedným slovom –
ďakujem, že ťa mám,
si hviezda všetkých mladých dám.

Z očí sa mi valili slzy vďaka. Ani vo sne by mi nenapadlo, že vďaka fráze „očakávaná doba meškania sa môže zmeniť” zažijem najkrajší narodeninový deň. Na stupnici hodnotenia dňa to nie je jedenástka, ale rovno dvadsiatka.

Žiadna túra po nákupnom centre. Ale prechádzka knižkou mojej obľúbenej autorky s kulisou Zdenkinho Netflixu, ale to najdôležitejšie – v jej prítomnosti.

Často nám život pripraví nepredvídateľné prekvapenia v podobe neočakávaného meškania. No nemusí to byť vždy na škodu. Krásnym príkladom toho je môj narodeninový deň. Vďaka meškaniu som si na to najlepšie počkala.